CT-6

Quả Dưa Hấu

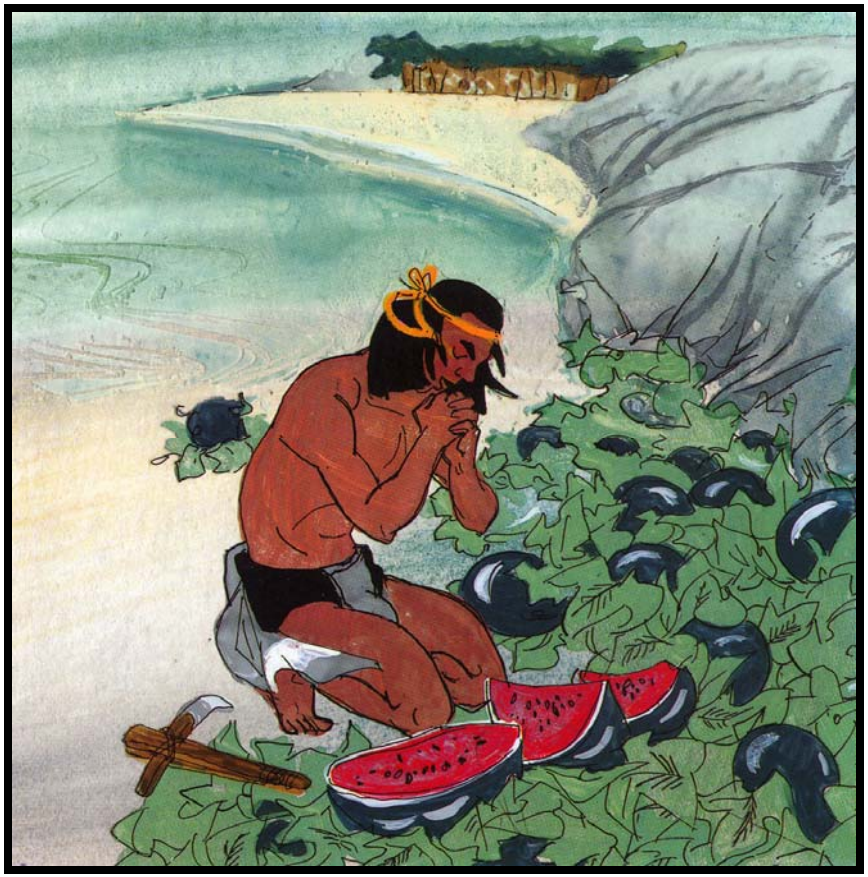

Minh Họa: Thu Hà

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Xưa có một người tên là Mai An Tiêm ở vùng bờ biển Nga Sơn. An Tiêm mồ côi cha mẹ từ tấm bé, nhờ vào làng xóm mà lớn lên. An Tiêm biết cày ruộng, trồng dâu, đánh cá và trở thành người có tiếng là người khéo tay, hay việc nhất trong vùng.

Vua Hùng tuần thú ra ngoài cõi, gặp An Tiêm thấy hiền lành bèn nhận làm con nuôi và cho An Tiêm về kinh ở. An Tiêm tháo vát, giúp vua được nhiều việc nên vua yêu quý, đối xử ngang như các quan đầu triều.

Một hôm nhân ngày khánh hạ, An Tiêm mở tiệc mời các quan đồng liêu. Giữa tiệc đang vui An Tiêm nói với các quan khách:

– Kìa nem công, chả phụng của rừng, của biển! Phải có tay người cầm cái nỏ, quăng cái lưới, ủ hạt gạo ra chén rượu… thì mới có bữa tiệc này! Tất cả là do bàn tay con người làm nên.

Câu nói chân thật và tự nhiên ấy của An Tiêm bị mấy người mưu sĩ xưa nay vẫn ghen ghét với An Tiêm nghe thấy và đem tâu lại với vua Hùng rằng:

– Cái thằng đóng khố sắp chết ở bãi hoang được nhà vua cứu về bây giờ dám khinh mạn tất cả. Nó xấc xược rằng cái gì cũng ở nơi tay nó mà có. Như thế, e rằng một ngày kia nó dễ làm phản, vậy xin vua liệu trước để tránh hậu họa.

Nghe xong, vua Hùng nổi giận, quát lớn:

– Bắt hạ ngục cả nhà nó vì tội khinh tế ngạo vật. Hãy đày nó ra giữa biển, cho ở chốn hoang đảo để đợi cái chết. Như vậy, tội ngông cuồng của nó cũng là lời răn đe thiên hạ.

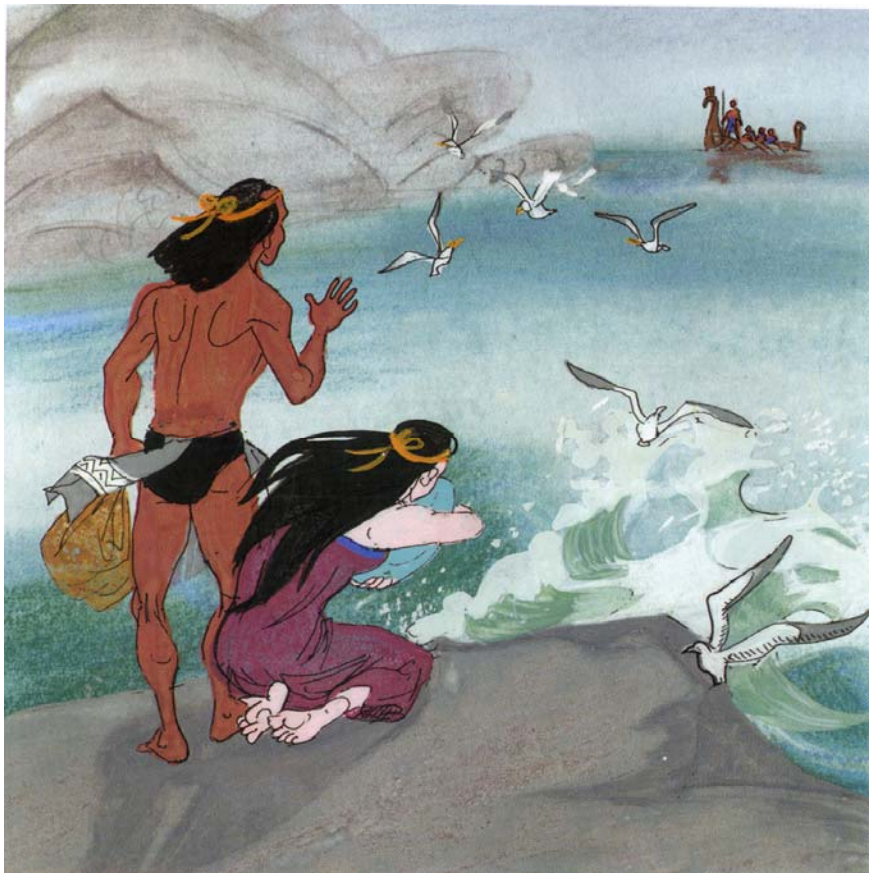

An Tiêm và vợ cùng con gái mới sinh bị đem ra một hòn đảo hoang không người.

Đoàn thuyền giải cả nhà An Tiêm phải chèo qua hai lần trăng lặn, trăng lên mới tới được hòn đảo hoang kia. Quan quân bỏ vợ chồng An Tiêm với một cái tay nải bánh dày lương khô ở đảo rồi quay về.

Ở đảo, mấy hôm liền, dông tố và bão lớn ập đến, có lúc làm nước dâng tràn vào đảo, vợ An Tiêm sợ quá và chỉ biết khóc than:

– Vợ chồng mình ở đây chắc chỉ chờ cái chết đến thôi!

An Tiêm nói:

– Không! Chúng ta không thể chết được! Sống hay chết là ở trong tay ta thôi. Dông bão rồi cũng sẽ tan.

Mấy ngày sau, sóng biển yên lặng trở lại, trời đất lại mênh mông xanh trong. An Tiêm nói với vợ:

– Chỗ bánh dày này phơi làm lương khô để dành cho con nhỏ khi đau yếu. Còn vợ chồng ta thì trước mặt có biển, sau lưng có rừng, thế là có cái nuôi ta rồi.

Vợ chồng An Tiêm đi kiếm những hòn đá cuội, rồi vơ lá khô làm bùi nhùi để đánh lửa. Họ xuống bãi biển bắt cua, tát nước mặn lên phơi làm muối ăn, rồi mài dao đá, vót tre làm nỏ.

Từ đó, cuộc sống của vợ chồng An Tiêm dần dần được ổn định. Ngày tháng cứ trôi qua, không biết đã bao nhiêu năm, vợ chồng An Tiêm phải sống xa đất liền. An Tiêm dùng đục để khắc vào vách đá, đánh dấu thời gian bị đày ra đảo.

Bỗng một ngày kia, có một con chim lạ thấp thoáng xuất hiện ở đảo, con chim bay nhẹ trên đầu vợ chồng An Tiêm rồi nhả ra những hạt nhỏ đen nhánh. An Tiêm nhặt từng hạt lên xem và nói với vợ:

– Chim này ăn quả ở đâu rồi nhả hạt xuống đây, quả mà chim ăn được chắc là quả lành. Vợ chồng mình thử ươm những hạt này vào hốc đá rêu ẩm xem đây là cây gì?

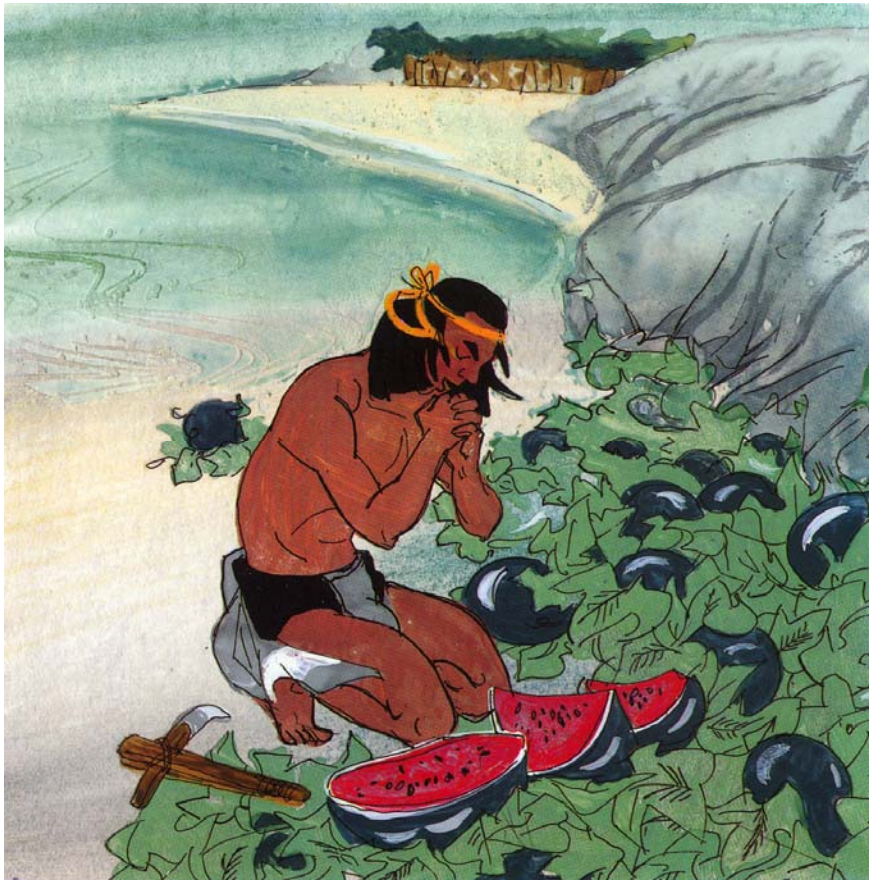

Đúng giờ ấy mùa hạ năm sau, An Tiêm đến chỗ hốc đá thấy um tùm những chòm dây như dây bí ngô, trên mặt đất la liệt những quả tròn to vỏ màu xanh thẫm. An Tiêm cắt đôi một quả, vỏ mềm, ruột bên trong đỏ thẫm xen vào những hạt đen nhánh, nếm một miếng thấy vị ngọt mát như đường. An Tiêm chắp tay, lâm râm nói:

– Chim trời đã cho ta quả lạ! Quả dưa đỏ này chưa thấy bao giờ.

Từ đấy, mùa hè nào ở đảo, dưa cũng mọc la liệt khắp bãi, quả nhiều vô kể. An Tiêm nghĩ đây là giống dưa quý nên muốn để nhiều người cùng thưởng thức và ông thả những quả dưa xuống biển, cho trôi đi bốn phương trời để mọi người biết rằng ở ngoài khơi mênh mông này vẫn có con người sinh sống.

Mùa hè năm ấy, dân làng ven biển tự nhiên vớt được những quả dưa lạ, họ bổ ra ăn thấy có vị ngon lạ. Rồi những người dân truyền nhau lấy hạt mang rắc ra bãi để giữ được giống dưa quý.

Đến đời con vua Hùng lên làm vua, nghe dân kể lại chuyện có người bầy tôi bị vua cha đày ra biệt xứ ở giữa biển rồi lại nghe hằng năm có những quả dưa lạ trôi từ biển vào đất liền, vua nói:

– Cho ngay người đi tìm ông An Tiêm về đây cho ta!

Đoàn thuyền từ sông Hồng đi ra biển, đến gần phía chân trời bỗng thấy nhô lên một chỏm đất màu xanh của bãi dưa và quả chi chít cùng hai ông bà già và cô con gái đang đón chờ đoàn thuyền.

Sau đó, đoàn thuyền đưa cả nhà Mai An Tiêm về cung để vua gặp.

Từ thuở đó, hòn đảo hoang ấy được đặt tên là Đảo Dưa Đỏ nằm ở địa phận Nga Sơn, tỉnh Thanh Hóa.

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051